

Cruce și Înviere

Publicație a Comunității Bisericii
Române Unite cu Roma
Greco-Catolică,
Flaminia - Euclide - Roma Nord

◇◇◇

Anul X nr. 4 (59)
Iulie - August 2015
Responsabil: Preot Serafim
Vescan Iulian

In hoc signo vinces

„Tu ești Petru și pe această
piatră voi zidi Biserica Mea și
porțile iadului nu o vor birui.
Și îți voi da cheile Împărăției
cerurilor și orice vei lega pe
pământ va fi legat și în ceruri
și orice vei dezlega pe pământ,
va fi dezlegat și în ceruri”.
(Mt. 16, 18-19)

În acest semn vei învinge

Roma cu patru Papi. Piața „Sfântul Petru” cu doi Pontifi vii, doi Pontifi sfinți și unul Fericit (papa Paul al VI-lea)

Papa Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea

Roncalli și Wojtyła, doi papi intrați în inima oamenilor și a istoriei. Astăzi, cine a împărțășit cuvintele lor, gesturile și momentele extraordinare, poate povesti viața și spiritualitatea lor.

Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea, personalități caracterizate de o credință neîndărătnică, de iubire față de oameni și de curajul de a renova.

1. Papa Roncalli (Ioan al XXIII-lea)

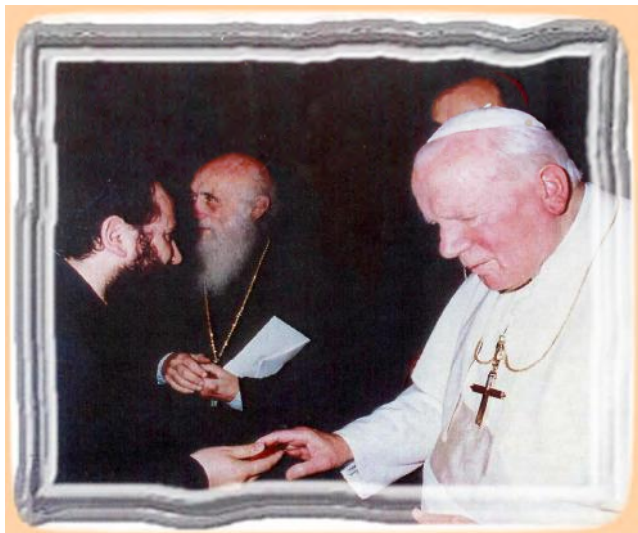
A fost ales ca Suveran Pontif la 28 octombrie 1958 și i-a urmat în scaunul apostolic papei Pius al XII-lea, un Pontif gigantic. Alegerea lui Roncalli a părut ca cea a unui papă de tranziție, dată fiind vârsta sa înaintată. Avea deja 77 de ani. Un pontificat de aparentă tranziție, care însă după câteva luni s-a dovedit a fi profetic și de mare inovație cu Conciliul Vatican II, început la 11 octombrie 1962. Discursul de deschidere rostit de papa Ioan al XXIII-lea a creat un mare entuziasm în rândul celor prezenți, prin credința și curajul pe care le transmitea. Începea astfel o nouă epocă pentru Biserică.

Papa Roncalli era numit de lume „Papa bun” pentru caracterul său pacific și cordial care îl apropia foarte mult de

lume. Nu era doar o chestie exterioară, ci era modul său de a fi și de a se raporta, simplu și imediat, care revela inima sa de păstor, care îl iubea pe Dumnezeu și iubea oamenii. La baza vieții sale stătea o credință robustă, învățată în familia sa, de la bunici. O credință în Dumnezeu care este milostiv și plin de afectivitate față de oamenii slabi și fragili. Papa Ioan al XXIII-lea arăta tuturor bunătatea lui Dumnezeu. Un om trimis de Dumnezeu pentru acele timpuri.

Memorabile rămân vizitele la Închisoarea „Regina Coeli” din 1958 și la Spitalul pediatric „Bambino Gesù” la Crăciunul anilor 1958 și 1962. Orașul și comunitatea bisericească a trăit, inițial, cu multă curiozitate și apoi cu interes anii Conciliului Vatican II de la Roma. Toată comunitatea a participat cu mare afectivitate la zilele de durere pricinuite de boala sa, care i-a adus și moartea în timp ce Conciliul era în desfășurare.

2. După 20 de ani, la 16 octombrie 1978, de la balconul Bazilicii „San Pietro” s-a arătat Ioan Paul al II-lea.

În piață era o mulțime considerabilă de oameni care agitau diverse stegulețe. Wojtyła s-a arătat în fața lumii amintind de Ioan Paul I, căruia îi succeda. Cu inima deschisă, Pontiful de origine poloneză mărturisea că i-a fost frică de nominalizare. Apoi acea expresie a sa „dacă greșesc să mă corecți” i-a cucerit pe toți.

În ceea ce privește raportul său cu Roma, în cei 26 de ani de pontificat, Ioan Paul al II-lea a reușit să insufle un ritm și un stil pastoral nou, mai ales prin vizitările pastorale făcute la aproape toate parohiile.

Wojtyła, marele patron al Zilelor Mondiale ale Tineretului, cum îl numește papa Francisc, va continua să fie pentru tinerii lumii un părinte și un prieten, care de 30 de ani dăruiește „Crucea”, care să fie un semn de speranță pentru toți, revelând lumii iubirea invizibilă a lui Isus.

Papa Ioan Paul al II-lea a fost primul papă care a intrat în Sinagoga din Roma, a deschis un dialog religios cu evreii și i-a numit pe aceștia prieteni și „frații mai mari”, iar cu alte ocazii pe ortodocși i-a numit „frații separați”. Papa Ioan Paul al II-lea numea spitalul Gemelli „catedra sa în suferință”. Acest lucru în virtutea celor

zece intervenții chirurgicale pe care le-a suferit între 1981 și 2005. Un medic spunea că Papa a mărturisit „valoarea mântuitoare a suferinței”, care în Crucea lui Hristos își găsește sensul ei și nu absurditatea, fapt pentru care poate fi îmbrățișată și permite continuarea împlinirii a ceea ce Dumnezeu ne cere”. Iată, așadar, că acest sfânt al zilelor noastre ne-a arătat și valoarea mântuitoare a suferinței.

Un milion de persoane la ceremoniile în onoarea lui Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea. Papa Francisc: sfinți ai Divinei Îndurări

Papa Francisc, în predica spusă la Sfânta Liturghie de canonizare a celor doi sfinți, a subliniat: „Sfântul Ioan al XXIII-lea și sfântul Ioan Paul al II-lea au avut curajul de a privi rănilor lui Isus, de a atinge mâinile sale rănite și coasta sa străpunsă.

4 Cruce și Înviere Iulie—August 2015

Nu s-au rușinat de trupul lui Hristos, nu s-au scandalizat de El, de crucea Sa și nu s-au rușinat nici de trupurile altor frați, pentru că în fiecare persoană suferindă îl vedeau pe Isus. Au fost doi oameni curajoși, plini de milostivire. Maica Speranza a lui Isus spunea: „Milostivirea va salva lumea”. Acești papi s-au lăsat conduși de Spiritul Sfânt și au dat mărturie Bisericii și lumii de bunătatea lui Dumnezeu și de milostivirea Sa.

Papii secolului XX

Ei au cunoscut tragediile secolului XX, dar nu au fost superficiali și nu au stat deoparte. Mai puternic era Dumnezeu în ei, mai puternică era credința în Isus Hristos, Mântuitorul lumii și Domnul istoriei. Mai puternică era milostivirea lui Dumnezeu în ei, care se face văzută în aceste cinci răni. Mai puternică era apropierea maternă a Mariei. Aceasta este imaginea Bisericii, pe care Conciliul a avut-o mereu în fața sa. Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea au colaborat cu Spiritul Sfânt pentru a restabili și reînnoi Biserica conform fizionomiei sale originare, fizionomie pe care i-au dat-o sfinții de-a lungul secolelor. Sunt aceiași sfinți care au dus Biserica înainte și care o fac să crească în continuare.

În convocarea Conciliului Vatican II, sfântul Ioan al XXIII-lea a demonstrat o docilitate sensibilă față de Spiritul Sfânt, de care s-a lăsat condus și a fost pentru

Biserică un adevărat păstor și ghid. Acesta a fost marele său serviciu făcut Bisericii, Papă al docilității Spiritului Sfânt.

În acest serviciu față de poporul lui Dumnezeu, sfântul Ioan Paul al II-lea a fost un Papă al familiei. În acest sens ne putem gândi la sinodul asupra familiei, care a fost în mod singur însoțit și susținut din cer.

Fie ca acești doi noi sfinți păstori al poporului lui Dumnezeu să mijlocească pentru ca Biserica, pe durata acestor ani de parcurs sinodal, să fie docilă față de Spiritul Sfânt în serviciul pastoral al familiei. Fie ca amândoi să ne învețe să nu ne scandalizăm de rănilor lui Hristos, să ne introducă în misterul milostivirii divine, care mereu speră, iartă și iubește.

Duminică 27 aprilie 2014 – Piața „San Pietro”. Canonizarea papilor Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea

Acea duminică din luna aprilie a fost numită și „duminica celor patru Papi”. La ritual solemn al canonizării papei Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea a participat și papa Benedict al XVI-lea. Înainte de începerea Celebrării Euharistice, papa emerit Benedict și papa Francisc s-au salutat afectuos și s-au îmbrățișat. Deja de la intrarea sa în Piața „San Pietro”, mulțimea l-a aplaudat călduros pe papa Benedict, care era îmbrăcat în veșmintele sacre și s-a așezat lângă cardinali, în apropierea altarului.

La sfârșitul celebrării, înainte de a se urca în papa mobil, papa Francisc l-a salutat încă odată pe papa emerit Benedict al XVI-lea.

Monseniorul Libero Andreatta a spus că acesta este „un eveniment inedit în istorie: doi papi vii și doi papi sfinți”. În cadrul conferinței de presă prelatul a mai spus că la ceremonie au fost prezenți două sute de ministranți, două sute de preoți pentru distribuirea Împărtășaniei, cinci mii de preoți, două mii de seminariști și peste cinci mii de prezentanți ai autorităților, provenienți din toată lumea.

Pentru a o lua de la capăt cu Biserica nedespărțită trebuie să ne întoarcem la Ierusalim, pentru a citi

timpurile. Situația este acum foarte diversă, iar pentru acest lucru este nevoie de ceea ce papa Francisc numește „cultura întâlnirii”. În acest sens la 24 mai 2014 Sfântul Părinte Francisc s-a întâlnit cu patriarhul Bartolomeu, pe care l-a numit „fratele meu Bartolomeu”. Evenimentul a avut loc cu ocazia aniversării a 50 de ani de la întâlnirea papei Paul al VI-lea cu patriarhul Athenagoras. „Petru și Andrei” a spus Papa se vor întâlni și cu alte ocazii, iar

acest lucru este foarte frumos. Al doilea motiv al vizitei, a mai spus papa Francisc, a fost „rugăciunea pentru pace în acele locuri, care suferă mult din cauza violențelor”.

Pelerinaj în insula Capri

Pelerinajele au ca scop principal convertirea inimii, iertarea păcatelor, primirea de haruri. Ele permit pelerinilor o trăire spirituală profundă și o transformare a vieții în calea spre sfințenie.

În perioada 13-14 iunie un grup de 70 de persoane din parohia Roma Nord au participat la un pelerinaj pe Insula Capri. La ora 22.00 ne-am întâlnit cu toții în Piața Flaminio și ne-am îndreptat spre biserica San Valentino al Villaggio Olimpico, unde la ora 23.30 am celebrat Sfânta Liturghie. Slujba a fost oficiată cu același entuziasm ca și în noaptea de Paște de către părintele Serafim Vescan

Iulian. A fost o noapte de veghe cu cântece, spovedanie, urmată de liniștea din timpul nopții și de unirea cu Isus prin Sfânta Euharistie.

La ora 02.00 am pornit cu autocarul spre Napoli, apoi am luat vaporul spre Capri... Numele derivă de la cuvântul grec „Kapros” sau în latină „Caprae”, tradus însemnând „capre”.

Insula Capri este menționată în anul 29 î. Hr. Atunci când Cesare Ottaviano întorcându-se din Orient s-a oprit pe insulă, lângă Napoli.

În jurul insulei sunt foarte multe

grote, dar cea mai importantă este Grotta Azzurra (Grotă Albastră) pe care scriitorii și poeții au elogiat-o în operele lor.

Ulisse eroul principal din Odissea, istoria a acestui roman internațional s-a petrecut aici și până în Sicilia și Italia meridională.

Insula are un port mare, construit de împărații August și Tiberiu unde își aveau și reședința. Ea a fost a romanilor, au venit și greci, francezi, spanioli, englezi, dar prezența musulmanilor a lăsat multe daune în special au avut de suferit călugării și călugărițele cistercieni. În anul 987 a fost sfințit primul episcop al insulei Capri.

La ora 19.00, ne-am întors la Roma mulțumiți în special după ce ne-am rugat în biserica Sfânta Maria delle Grazie.

P. Serafim Vescan Iulian

Fericire, inimi deschise, entuziasm la deschiderea Întâlnirii Naționale a Tineretului la Cluj-Napoca

Atmosferă de intensă efervescență spirituală la sediul Episcopiei de Cluj-Gherla, în după-amiaza de miercuri, 22 iulie 2015, la deschiderea oficială a Întâlnirii Naționale a Tineretului Catolic,

în prezența a aprox. 2000 de tineri, 100 de preoți, zeci de persoane consacrate din întreaga țară. De asemenea, la INTC participă și grupuri de tineri din afara țării: Franța, Italia, Polonia, Ucraina și Republica Moldova.

În preajma momentului programat pentru deschiderea INTC, sute și sute de tineri soseau din toate Diecezele și Eparhiile Bisericii Catolice de rit bizantin și latin, fiecare cu propria bucurie, cu propria culoare și lumină în suflet, culori care puse împreună au creat un curcubeu minunat ce poartă numele tinerețe! Reprezentanți ai Eparhiilor și Diecezelor prezente, cu flori în mâini și zâmbete pe chipuri, urmând semnul de biruință al Crucii lui Hristos, împreună cu Episcopii

lor, au intrat în procesiune pe platoul din curtea Episcopiei unde se află podiul central al INTC 2015.

La momentul deschiderii oficiale INTC 2015, au participat Ierarhii: **PS Virgil Bercea, Episcop de Oradea Mare, PS Cornel Damian, Episcop auxiliar de București, și PS Florentin Crihălmeanu, Episcop de Cluj-Gherla**, gazda evenimentului. Totodată, Purtătorul cheilor orașului Cluj-Napoca și demnitari oficiali, artiști de renume de muzică populară și tineri iubitori de cântec și armonie, cu toții și-au dat mâinile pentru a face să strălucească soarele răsărit deasupra Clujului, deși era spre seară – lumina fericirii izvorâtă din suflete pline de credință.

Programul a fost prezentat de pr. Daniel Avram, consilier eparhial și de reprezentanții ASTRU-Cluj. În primele momente, **pr. Daniel** a adresat un salut de bun-venit tuturor tinerilor, „*în Eparhia de Cluj-Gherla, în orașul din inima Transilvaniei, Cluj-Napoca, în Capitala Europeană a Tineretului 2015, în grădina Episcopiei greco-catolice de Cluj-Gherla unde odinioară, în răcoarea serii, se plimba întâiul Cardinal al Neamului Românesc, Iuliu Hossu! Bine ați venit la INTC 2015, Cluj-Napoca!*” Întâlnirea a început cu rugăciunea Tatăl nostru, care s-a rostit de către toți împreună, într-o inimă și un gând, după care PS Florentin a dat binecuvântarea arhierască.

În continuare, s-a citit **mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc pentru INTC**

8 Cruce și Înviere Iulie—August 2015

2015, Cluj-Napoca, semnat de Cardinalul Pietro Parolin, secretar de stat al Sanctității Sale, prin care „Sfântul Părinte Papa Francisc își îndreaptă gândul său cordial și afectuos, exprimând apropierea

exprimând convingerea că „Biserica are trecut, prezent și cu certitudine are viitor. Trecutul în bună parte îl cunoaștem și el înseamnă sfinți, martiri, mărturisitori și creștini care și-au trăit viața în duhul

Evangheliei lui Hristos, ca parte din Instituția Sa sfântă, Biserica pe care a întemeiat-o pe lemnul Crucii. Are prezent, din care facem parte noi, creștinii de astăzi, cu viața mai mult sau mai puțin în bună rânduială așezată, dar care totuși, facem parte din Trupul mistic al Bisericii lui Hristos.

sa față de această inițiativă și-i invită pe dragii tineri să facă să transpară prietenia cu Isus prin atitudinea și modul lor de a se comporta, să se gândească mereu că sunt mici mlădițe atașate viței de vie care este Isus și să simtă curgerea sevei vitale a Spiritului Sfânt și să aducă roadă multă, să fie curajoși, răbdători, smeriți, capabili să împărtășească dar și să se diferențieze, să se bucure cu cei care se bucură și să plângă cu cei care plâng, să răspundă răului cu bine, și așa să fie vestitori credibili ai Evangheliei”.

Un semn de solidaritate a fost cuvântul **pr. Iustin Tira, Vicar al Mitropoliei Ortodoxe a Clujului**, care a transmis tinerilor un mesaj din partea **Înaltpreasfinției Sale Andrei Andreicuț**. Pr. vicar Iustin Tira din partea Mitropoliei Ortodoxe a Clujului a rostit un cuvânt și un mesaj din partea Înaltpreasfinției Sale Andrei Andreicuț,

și, în fine, cu certitudine, Biserica are viitor, care însemnează tinerii pe care-i reprezentați dvs. aici. Față de acești tineri ai Bisericii lui Hristos, noi, maturii, avem responsabilitatea în fața lui Dumnezeu și a Bisericii de a-i crește, de a -i forma, de a-i pregăti spiritual și cultural pentru a deveni mădulare ale Bisericii”.

PS Virgil a transmis apoi tinerilor mesajul Conferinței Episcopilor Catolici din România, cărora le-a reamintit: „astăzi, aici și acum, Isus v-a chemat și v-a chemat în special pe voi, tinerii. V-a chemat pentru a căuta și a găsi fericirea”, amintind totodată îndemnul Papei Francisc, că Fericirile trebuie să fie „un program de viață și de trăire în comuniune cu Domnul, cu Sfânta Treime”. „Fericirile sunt ceea ce a trăit cu adevărat Isus Cristos și ne-a lăsat moștenire. Fericirile sunt daruri ale

Spiritului Sfânt, care lucrează în voi atunci când îl primiți pe Domnul. Fericirile reprezintă atitudinea noastră interioară atunci când suntem interpelați de Domnul. Fericirile sunt un program pe care l-am primit de la Domnul, pe care trebuie să ni-l asumăm, care să devină al nostru”.

Domnul „ne cheamă pe fiecare dintre noi la fericire. Astăzi, din nou ne cheamă să

fîm curați cu inima pentru a-l vedea pe Dumnezeu și a fi cu adevărat fericiți. Domnul ne cere să avem conștiința curată, inima senină și nevinovată, să fim fără de păcat și liberi cu spiritul. Inima curată înseamnă că viața noastră interioară trebuie să fie transparentă, curată, înseamnă că îl iubim și să îl respectăm pe aproapele. A fi curat cu inima înseamnă a fi bucuros, a fi tu însuși. Inima curată înseamnă a ști să te rogi, înseamnă să facem – în numele Domnului – doar binele. Inima curată înseamnă să fim sarea pământului și lumina lumii”.

După un moment de armonie cu Corul Angheli, care a cântat refrenul Imnului INTC 2015, Imn ce va însoți aceste zile, reprezentanții autorităților locale și centrale

s-au adresat tinerilor:

DI. Victor Opaschi, Secretar de Stat pentru Culte și-a exprimat bucuria și emoția de a se afla la Cluj, prilej de a-și aminti personalități eminente, memorabile, ale Bisericii Greco-Catolice, precum Înaltpreasfințitul George Guțiu, pr. Tertulian Langa, mărturisitori ai credinței. Și-a mai reamintit: „am avut onoarea ca, la o săptămână după Revoluție, să fiu invitat să mă alătur celor care au pregătit Decretul lege nr. 9, din 31 decembrie 1989, privind legalizarea Bisericii Greco-Catolice după 41 de ani de suferințe și să particip la foarte multe momente importante din viața Bisericii Greco-Catolice”. De asemenea, a mulțumit pentru prilejul de a se afla în mijlocul tinerilor la această întâlnire,

subliniind însemnătatea acestui eveniment ce se desfășoară în orașul care are statutul de Capitală Europeană a Tineretului și reunește tineri din întreaga Europă la un lung șir de evenimente organizate și cu sprijinul Guvernului României. „Întâlnirea tineretului catolic din anul acesta stă sub semnul solidarității între generații și semnifică odată în plus ancorarea identității catolicilor români într-o tradiție a mărturisirii creștine, întruchipată de nou-recunoscuții martiri ai Bisericii Catolice sub ocrotirea căroro a fost așezată și *Întâlnirea de aici* (nn. Sfinții Patroni ai INTC 2015 sunt: Papa Ioan Paul al II-lea, Fericitul Szilárd Bogdánffy, Fericitul János Scheffler, Fericitul Vladimir Ghika

și Fericitul Anton Durcovici). *Așezarea INTC sub ocrotirea acestor sfinți invită la o reflexie comună asupra rădăcinilor puternice și profunde ale tradiției creștine din țara noastră, asupra valorilor care ne unesc ca societate multiethnică și plurireligioasă și asupra responsabilității noastre comune, ca popor și ca societate de a le asuma și a le perpetua într-o lume globalizată”.*

În continuare, prof. dr. ing. Gheorghe Ioan Vușcan, Prefect al Jud. Cluj, a spus: „am convingerea că în aceste zile veți găsi multe ocazii de bucurie și de fericire la Cluj. Dar, bucuria noastră nu va fi completă dacă nu ne vom gândi la cei de lângă noi, care s-au îndepărtat de fericire – cei care caută o falsă fericire în droguri, cei se îndepărtează de școală prin abandonul școlar, dar și cei care nu găsesc un loc de muncă și-și caută fericirea în altă parte. Eu cred că fericirea nu poate exista fără educație, fără credință în Dumnezeu, fără iubire și cred că toți avem această menire a a fi împreună de a ține tinerii și copiii mai mult în școală, în Biserică, în credința în Dumnezeu”.

Purtătorul cheilor orașului, **dl. Emil Boc,** a mulțumit pentru alegerea, cu ocazia INTC 2015, a orașului Cluj-Napoca, Capitala Europeană a Tineretului, „*anul acesta singurul oraș din Uniunea Europeană care are șansa de a avea acest statut este municipiul Cluj-Napoca. Clujul este un oraș multicultural, un loc unde se întâlnesc diverse religii, universități, locul unde toți suntem diferiți și toți suntem împreună. Este un loc în care vrem ca și dvs. să vă întoarceți ca și studenți, un loc în care, împreună cu Dumnezeu să mergeți pe drumul bun. Vă doresc să*

petreceți clipe frumoase în Capitala Căutătorilor de fericire, și să vă întoarceți cu mare drag aici unde sunteți primiți din suflet, în mun. Cluj-Napoca”.

Din partea președintelui Consiliului Județean Cluj a vorbit **dl. Istvan Vakar, Vicepreședinte al Consiliului Județean Cluj,** care mai întâi a rostit salutul catolic „*Lăudat să fie Isus!*” în mai multe limbi, continuând: „*Suntem în Cluj, în capitala Transilvaniei, unde pe vremea când în Europa erau războaie între diferite credințe, la noi erau libertăți. E adevărat, a venit Reforma, dar Isus Hristos, când a deschis mâna, pe toți i-a primit: tineri, bătrâni, credincioși, necredincioși, ne cheamă în casa lui. Isus este unul. Noi aici, în Cluj, în Kolozsvar sau în Klausenburg, ne simțim acasă, și suntem un oraș primitiv, putem primi pe toată lumea în casa noastră, în casa Domnului. Dacă doi sau trei se adună în numele Meu, sunt și Eu acolo. Oare, astăzi, când așa mulți s-au adunat, nu-L simțim că este cu noi? Este, Îl simțim cu toții, simțim acea fericire pe care o radiază atât din tristețea Crucii, cât și din bucuria Nașterii, a Ieslei”.* A adresat apoi și un cuvânt în limba maghiară pentru participanții maghiari.

În șirul alocuțiunilor, a urmat cea a **d-lui Ioan Aurel Pop, rectorul Universității Babeș Bolyai,** care a spus: „*am auzit că sunteți în căutarea fericirii, dacă e așa, sunteți în locul potrivit: mai întâi pentru că, Clujul, este Capitala Europeană a Tineretului. În al doilea rând, sunteți la Cluj-Napoca unde sigiliul Romei s-a pus în urmă cu aproape 2000 de ani, deopotrivă din punct de vedere etnolingvistic și spiritual, pentru că între militarii veniți de la Roma și coloniști s-a dovedit că erau cu siguranță și purtătorii*

Cuvântului lui Dumnezeu. Sunteți, dintr-un anumit punct de vedere, cel mai tânăr oraș din România: orașul are cca 400.000 de locuitori, dintre care, 100.000, sunt studenți – ceea ce înseamnă că fiecare al patrulea locuitor al acestui oraș este student! În plus, aici

al Someșului și să vă simțiți aici ca acasă și primul cântec pe care să-l învățați ca studenți să fie: «se duc studenți stol după stol, dar Clujul nu rămâne gol». De aceea, vă îndemn să ne bucurăm împreună în căutarea fericirii! Gaudeamus Igitur!”

funcționează, cea mai veche, fondată de Părinții Iezuiți în 1581, cea mai mare și din câteva puncte de vedere, cea mai prestigioasă, Universitate din România, Universitatea Babes-Bolyai, singura care are trei limbi oficiale de studiu și în care se pot studia diferite discipline în alte patru limbi internaționale. De asemenea, sunteți în locul potrivit pentru că acesta este, din multe puncte de vedere, cel mai creștin oraș ecumenic din România. În această cetate, fondată în urmă cu 2000 de ani, funcționează – caz unic – cinci scaune creștine, cel puțin episcopale și patru Facultăți de Teologie creștină, toate patru membre ale Univeristății Babes-Bolyai, între care și prestigioasa Facultate de Teologie Romano-Catolică și cea de Teologie Greco-Catolică. De aceea, vă îndemn, cu toții să fiți studenți la Cluj, să prindeți gustul aerului acestui oraș, să prindeți gustul cursului unduitor

Dr. Vlad Pop, președintele Federației Share Faith, a explicat participanților INTC, că „titlul de Capitală Europeană a Tineretului este acordat unui oraș, vreme de un an, de către Forumul European de Tineret, structură la nivel european care reprezintă milioane de tineri din Europa. Acest titlu a fost câștigat de Cluj-Napoca datorită muncii unor tineri ca și dvs., și a suportului Administrației Publice locale, regionale, și naționale. În cadrul acestui program, Cluj-Napoca, 2015, Capitală Europeană a Tineretului, sunt foarte multe activități educaționale, sportive, de sănătate, dar și spirituale. În anul 2014 au avut loc mai multe întâlniri la nivel de Cluj, între tineri de mai multe confesiuni la inițiativa ASTRU Cluj, și, astfel, s-a înființat Direcția «Share Faith» în cadrul Capitalei Europene de Tineret, care în acest an implementează programul spiritual în acest eveniment”.

Ultimul cuvânt l-a avut PS Florentin Crihălmeanu, Episcopul de Cluj-Gherla, care a început salutând oaspeții prezenți la deschiderea INTC, mulțumindu-le pentru participare și pentru buna colaborare. I-a salutat apoi pe tineri, urându-le în cele trei limbi, engleză, română și maghiară: „Dragi tineri, fiți bineveniți în Capitala căutătorilor de fericire! [...] Iubiți tineri, tocmai datorită

Salutari din Capri !

14 Cruce și Înviere Iulie—August 2015

Cluj, Capitala Transilvaniei devine, în perioada 22-26 iulie, o întreită capitală, este Capitala Europeană a Tineretului, Capitala Tinerilor Catolici, dar, având în

vedere moto-ul propus de Sfântul Părinte, Papa Francisc, pentru acest an și ales pentru Întâlnirea noastră Națională, putem afirma că este și Capitala «căutătorilor de fericire», deci voi sunteți căutătorii de fericire în aceste zile. Dar ne întrebăm unde și cum să căutăm fericirea, care este adevărata fericire? Oare putem fi fericiți în Biserica și lumea de astăzi? Iată câteva din întrebările asupra cărora, împreună cu pr. Daniel Ange din Franța, căruia îi mulțumim pentru prezență, împreună cu Episcopii noștri aici prezenți și cu cei care vor mai veni, vom putea reflecta și căuta răspunsuri potrivite în aceste zile. De asemenea, vom încerca să împletim viața spirituală cu cea culturală.

Rugăciunea cu distracția, apropierea de Dumnezeu cu apropierea de prieteni”.

PS Florentin a mulțumit tuturor celor ce participă și organizatorilor evenimentului

și i-a întrebat pe tineri: „Dragi tineri, doriți să petreceți patru zile de bucurie și fericire în vacanța voastră de vară? **A t u n c i** participați cu bucurie la INTC, Cluj, 2015. De voi și de inima voastră deschisă depinde în exclusivitate dacă, aici, la Cluj, veți petrece zile intense de fericire, de bucurie, de prietenie, de comunine, apropiindu-vă mai mult de Dumnezeu, sau va fi doar o simplă vizită

turistică. Motoul Întâlnirii voastre este «căutători de fericire». Vă invit, deci, cu ochii inimii curați și larg deschiși să căutați peste tot fericirea și bucuria în aceste zile la Cluj, iar cei care o vor găsi, vor dobândi marele premiu: «Feriți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu» (Matei 5,8). Așadar, spunem cu Sf. Apostol Pavel: «Bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă. nu vă împovărați cu nici o grijă și pacea lui Dumnezeu, care covârșește orice minte, să păzească inimile și cugetele voastre întru Hristos Isus!»”.

Prima zi a INTC 2015 s-a încheiat cu **Festivalul tinerilor**: Grupul ASTRU din Gherla, coordonat de pr. Edmund Dujardi, a susținut un concert folk, tinerii din Mișcarea Focolarelor au prezentat o

scenetă – *Chiara Luce*; A urmat programul de muzică și dansuri populare susținut de Ansamblul maghiar de dansuri *Ordogtergye*; Ansamblul *Mărțișorul* și cunoscuta interpretă *Sava Negreanu Brudașcu*. Au fost momente de o înaltă ținută artistică care au produs ropote de aplauze și multă bucurie. Cuvintele care au caracterizat prima zi INTC 2015, la Cluj-Napoca, sunt: **fericire, inimi deschise, entuziasm, armonie, valori spirituale și culturale, frumusețea tradițiilor populare.**

V.S.-DIRMM

Sursa: www.bru.ro

Înființarea Procuraturii Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică

În urma solicitării prezentată de Preafericitul Părinte Cardinal Lucian Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, Congregația pentru Bisericile Orientale a înființat prin decretul nr. 77/2015 Procuratura Bisericii Greco-Catolice Române pe lângă Scaunul Apostolic, cu sediul în Roma, la adresa Passeggiata del Gianicolo, 5.

Totodată, după ce a fost primit acordul prealabil din partea Pontifului Roman, Preafericitul Părinte Cardinal Lucian Mureșan l-a numit în funcția de Procurator al Preafericirii Sale pe lângă Sfântul Scaun pe Părintele dr. Gabriel Vasile BUBOI, din clerul Eparhiei de Lugoj și Rector al Colegiului Pontifical „Pio Romeno” din Roma.

Potrivit can. 61 din Codul Canoanelor Bisericilor Orientale, figura

juridică a Procuratorului pe lângă Scaunul Apostolic îl indică pe trimisul personal al Arhiepiscopului Major pe lângă instituțiile Sfântului Scaun, care, în virtutea mandatului de procură, va îndeplini în numele Arhiepiscopului Major diferitele chestiuni în raport cu dicasterele Curiei Romane.

Sursa: <http://www.e-communio.ro>

ZMT Cracovia va fi un Jubileu al Tinerilor

Ziua Mondială a Tineretului de la Cracovia va fi un adevărat „Jubileu al Tinerilor” din întreaga lume, a scris Cardinalul Stanislaw Rylko, într-un mesaj adresat cu un an înainte de Ziua Mondială a Tineretului (26-31 iulie 2016). În 2016, la Cracovia, a continuat Cardinalul polonez, tinerii sunt invitați să reflecteze „asupra Milostivirii, ca la un ideal de viață și un criteriu pentru credibilitatea credinței noastre”, citim pe situl Radio Vatican. Centrul spiritual al acestui „Jubileu al Tinerilor”, mai scrie Cardinalul Rylko, va fi Sanctuarul Milostivirii Divine și al Sfintei Faustina Kowalska, apostol al Milostivirii Divine, inaugurat de Sfântul Ioan Paul al II-lea în anul 2002.

Totodată, la ZMT Cracovia, la locul central de întâlnire a tinerilor, numit Campus Misericordiae, se va pregăti o poartă simbolică, „Poarta Sfântă a Tineretului de la Cracovia, ca semn vizibil al Jubileului dorit de Papa Francisc”. Pontiful, însoțit de tineri, va trece pragul acestei porți în seara de veghe programată pe 27 iulie anul viitor, care va culmina cu un moment de adorație euharistică. În ultima zi, pe 31 iulie 2016, la Sfânta Liturghie de încheiere a ZMT 2016, a

prezenței voastre aici la a încheiat președintele Consiliului Pontifical pentru laici, Papa va dăruia la 5 lumânări aprinse la 5 cupluri de tineri, de pe cele cinci continente, ca simbol al focului Milostivirii aduse de Cristos. „Succesorul lui Petru va trimite în acest fel tinerii în lume ca martori și misionari ai Milostivirii Divine”.

Sursa: *ro.radiovaticana.va*

Când Isus spune „nu”

Dacă mintea slabă și ignoranța primesc rang de virtute, orice remarcă devine inevitabil dogmă. Să-ți dai cu presupusul plecând de la sentimente viscerale e suficient și totul devine realitate. De aici și până la platitudinea maximă, prin care îl desființezi pe celălalt public, prin discreditare, nu mai e decât un pas. Și Isus a avut parte de sfânta indignare a celor care nu văd așezată lumea după criteriile lor. Tagma învățătorilor Legii aștepta cu sufletul la gură să recunoască la El doar acele lucruri care le confirmau dezgustul și prejudecățile pentru ca, apoi, să-și poată ridica poalele în cap cu deplină satisfacție. La fel proceda Securitatea vechiului regim, creând un tip de dușman pe care ea îl combătea, iar oamenii nevinovați, vânați prin orice tactică, purtau volens, nolens haina hidoșeniei demențiale care recrea lumea pe baza imposturii diabolice: „cine nu gândește ca noi e dracul gol”.

Isus a fost, în schimb, extrem de blând cu păcătoșii. Era destul o privire din partea lui, de cele mai multe ori, ca să trezească în cei căzuți ceva care, ulterior, le îndrepta viața. Dar Fiul omului a fost extrem de dur cu cei care transformaseră prietenia cu Dumnezeu într-un rubricism fără sens,

devenind castă a bifărilor practicii exterioare. Asta nu putea tolera Isus: starea unor oameni care îl transformaseră cu bătărie pe Creator în spițerul de cartier, ce cântărea binele și-i felicita pe cei buni sau îi trăsnea pe cei care făceau rău. Dar, dacă fariseii nu puteau vedea în Isus decât un dușman, fiindcă nu se conforma tipicării lor, atunci scandalul provocat de Fiul omului, care părea să caute momentele delicate în care se expunea, era singura șansă pentru a mai spera în trezirea unor oameni atât de mici la suflet. De aceea, cuvintele lui Isus pentru farisei n-au urmă de blândețe.

Am auzit în ultimii douăzeci și cinci de ani multe multe platitudini în zona creștină. Am remarcat în toți acești ani cum, chiar și sub masca pietății, personaje consumate de propria sensibilitate, desfăceau și refăceau reputația unor suflete, distrugându-le accesul la libertatea interioară, întărind conflictul sufletesc care, tocmai datorită duplicității, elimină orice șansă de vindecare. Vreun antidot pentru azi? Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământescă, trupească, demonică. Deci, unde este pizmă și zavistie, acolo este neorânduială și orice lucru rău. Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică. Doamne, spunea un suflet plin de umor, punând limite înțelepciunii omenești, de ce n-ai pus oare margini și prostiei? Să râdem, așadar, luându-ne crucea pe spate dimpreună cu Isus, în amărăciunea nedreptății care se transformă prin jertfa lui Isus într-un imens bine și aduce, în mod cert, vindecare.

+MIHAI Frățilă,
episcop de București

Sursa: *www.e-communio.ro*

Cine vrea să schimbe lumea să înceapă cu el însuși: Sf. Ignațiu de Loyola

Cine vrea să schimbe lumea să înceapă cu el însuși, obișnuia să spună Sfântul Ignațiu de Loyola, sărbătorit în Biserica Catolică în ziua de 31 iulie. Tot el avea să indice și motivul pentru care cineva ar fi trebuit să se angajeze la schimbarea lumii, începând cu cazna schimbării de sine, și anume: „Ad majorem Dei gloriam”, care tradus înseamnă spre mai mare slavă a lui Dumnezeu.

A-i aduce slavă lui Dumnezeu nu a fost pentru Sfântul Ignațiu doar un slogan ci un crez de viață, un ideal care avea să-l însuflețească și să pună în mișcare o activitate intensă în domeniul învățământului și a evanghelizării.

Moto-ul Sfântului: "Ad majorem Dei gloriam" trimite la fragmentul din capitolul 2 al Scrisorii către Filipeni, "În Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Domnul". Cu siguranță, acest fragment, l-a inspirat și pe pictorul Giovanni Battista Gaulli, alias Baciccia, în crearea frescei „Triumful numelui lui Isus” ce acoperă bolta bisericii în care sunt păstrate rămășițele pământești ale Sfântului Ignațiu de Loyola, și anume „Chiesa del Gesù”, din Roma.

Pe 31 iulie, pragul acestei biserici este

trecut de mult mai mulți credincioși localnici și pelerini decât de obicei. Este firesc, dacă ne gândim că în ultima zi a lunii iulie Biserica Catolică îl amintește, în calendarul roman sau latin, pe Sfântul Ignațiu de Loyola, preot, întemeietor al Societății lui Isus sau al ordinului iezuit.

În această zi a anului ochii celor care intră în biserica mamă a ordinului iezuit sunt atrași mai ales de Capela Sfântul Ignațiu, aflată în partea stângă, lângă altar, unde domină splendida statuie a sfântului născut în 1491, în Țara Bascilor. De fapt, opera pe care o admirăm în prezent nu este cea originală, realizată de Pierre Legròs și a cărei existență a fost scurtă, din pricina prezenței la Roma a ocupanților francezi care au topit-o în 1798, actuala statuie fiind doar o copie, chiar dacă fidelă originalului, refăcută la începutul secolului al XIX-lea, după un studiu realizat de sculptorul și pictorul, de origine italiană, Antonio Canova.

La baza altarului din Capela Sfântul Ignațiu, într-o urmă de bronz aurit, se păstrează moaștele sfântului care a întemeiat în 1540 "Societas Jesu" (Societatea lui Isus), cunoscută și sub numele de ordinul iezuit.

Curajul schimbării radicale a vieții reprezintă probabil trăsătura dominantă a sfântului care, în 1521, ținuit la pat după ce a fost rănit în timpul luptelor din Pamplona, a fost într-atât de impresionat

de lecturi care ilustrau viața lui Isus și viețile sfinților, încât a decis urmarea Domnului nostru Isus Hristos.

Camerele Sfântului Ignațiu au fost conservate aproape intact, vizitatorul având ocazia să vadă câteva dintre lucrurile care i-au aparținut și să admire coridorul cu pictura prospectică a pictorului și sculptorului italian iezuit Andrea Pozzo, a cărui artă religioasă poate fi admirată în toată splendoarea sa într-o altă biserică din Roma, cea dedicată Sfântului Ignațiu.

Pe 31 iulie 2013, în primul său an de pontificat, Papa Francisc, a celebrat Sfânta Liturghie la "Chiesa del Gesù", alături de aproximativ 300 de membri ai Societății lui Isus, ordinul din care Pontiful face parte. Cu acea ocazie, Pontiful, membru al Societății lui Isus a spus: "Simbolul iezuiților este o monogramă, acronim pentru 'Iesus Hominum Salvator' care ne amintește constant de faptul că nu trebuie să uităm de centralitatea lui Cristos pentru fiecare dintre noi și pentru întreaga Societate, pe care Sfântul Ignațiu a ales să o numească 'Societatea lui Isus' pentru a indica punctul ei de referință. Și aceasta ne conduce pe noi, iezuiții, să avem 'Deus semper maior' în fața noastră".

Sursa: *ro.radiovaticana.va*

„Ferice de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere”!

(Proverbe 3,13)

Secretul unei rugăciuni bune

De P. Robert McTeigue, S.J

"Părinte, mă înveți cum să mă rog mai bine?" Oamenii mereu sunt surprinși când răspund "Nu", așa că trebuie să ofer o explicație. Eu le spun: "Isus nu a spus niciodată "Rugați-vă mai bine". El nu a spus niciodată "Rugați-vă bine". Nici măcar nu a spus "Rugați-vă des". El a spus să ne rugăm "întotdeauna"(Lc 18:1).

E greu pentru cineva să găsească acest răspuns satisfăcător. Atâtea suflete sincere și bine-intenționate îl doresc pe Dumnezeu, doresc să-i fie pe plac și știu că rugăciunea este o parte indispensabilă a vieții creștine. Într-un fel sau altul, au înțeles că pentru a progresa în viața creștină trebuie să "ne rugăm mai bine." Am realizat că de cele mai multe ori, prin "a se ruga mai bine" înțeleg aproape întotdeauna "a învăța cum să facă pentru a se simți bine în rugăciune" (Vedeți cum funcționează "sentimente bune în rugăciune" = "rugăciune bună," iar "lipsa de sentimente bune în rugăciune" = "rugăciune de slabă calitate"). Eu spun tuturor acestor oameni: calitatea rugăciunii unei persoane este strâns legată de fidelitatea lor față de rugăciune. Cu alte cuvinte, rugăciunea este bună atunci când ne împlinim datoria de a ne ruga. (...) A ne ruga bine înseamnă a ne ruga în orice moment, chiar și în cele mai haotice și improbabile.

Sursa: *aleteia.org*

Cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.

(Proverbe 4,18)

„A fi fideli” înseamnă doar a nu trăda fizic?

Astăzi când se vorbește despre fidelitatea în căsătorie se înțelege aproape exclusiv ”a nu înșela”, în particular ”a nu înșela fizic”. Acesta este un aspect cu siguranță important ce privește stabilitatea unui cuplu, dar ”a fi fideli” nu se reduce doar la acest lucru. Ce este deci fidelitatea? Este ea o valoare de urmat, de apărut? Care este prețul? Răspunde la unele întrebări pr. Paolo Ricciardi, paroh la Roma.

„Din experiența mea îmi dau seama că soții nu sunt obișnuiți să vorbească cu adevărat de fidelitate. Inițial există o problemă de semnificație: pentru majoritatea termenul ”fidelitate” este egal cu ”să nu trădezi, să nu înșeli” și deci promisiunea de la cununie se reduce la un angajament prin care fiecare promite că nu va avea pe altcineva în afară de propriul soț (soție). În realitate ”fidelitatea” nu este aceasta, sau cel puțin nu doar aceasta. ”A fi fideli pentru totdeauna” înseamnă acceptarea unui dar și a unei promisiuni care merge dincolo de noi, de aceea își zic: ”Începând de azi viața mea are sens pentru că o dăruiesc ție”.

Care sunt trăsăturile distinctive a fidelității între doi soți?

„Prima trăsătură a fidelității între doi soți este conștientizarea gândirii vieții în doi. Tot ceea ce eu fac nu este ceva izolat, individual: trebuie să renunț la mine însumi pentru ca să se nască cuplul. E necesar deci să gândească drumul împreună. De multe ori soții după un pic de timp sunt dezamăgiți deoarece nu au fost realizate ”așteptările” de la celălalt... Nu trebuie să se aștepte ceva de la celălalt: greu ”se schimbă cineva cu

căsătoria”.... Trebuie să proiecteze împreună ”viața de zi cu zi”. Fundamental pentru aceasta este dialogul constant asupra oricărui lucru, o comunicare profundă. Multe cupluri se separă pentru că lipsește dialogul, neavând ce să-și vorbească... Dialogul, deci, dar și smerenie, gingășie... Apoi să se obișnuiască să folosească cuvântul ”nostru”. Observ la multe cupluri obișnuița să distingă timpul ”meu”, vacanța ”mea”, banii ”mei”, mașina ”mea”, fiii ”mei”... deci au o mare dificultate să zică ”nostru”.

Zilele sunt de multe ori obositoare, viața concretă face să dispară entuziasmul. Unde și de la cine poate un cuplu să găsească forța necesară ca să reziste și să existe?

„Astăzi nu sunt timpuri ușoare pentru familie. Căsătoriile se fac la o vârstă înaintată și acest lucru aduce cu sine și dificultatea modelării celor doi. Viața este plină cu lucruri care trebuie făcute și de multe ori ne dăm seama că mai degrabă supraviețuim decât trăim. Chiar și timpul petrecut împreună acasă riscă să fie un timp pierdut. E nevoie să fie depășită această realitate și să se găsească spațiu și timp pentru întâlnire. Cea ce înseamnă găsirea unui timp pentru rugăciune, de a asculta împreună Cuvântul Domnului. Nu e nevoie la început să se facă cine știe ce, ci mici gesturi: rugăciunea înainte de a mânca; televizorul și computerul închise pentru a favoriza dialogul. Am observat că e suficient să se înceapă, dar e nevoie de un început... Și apoi redescoperirea unui element esențial al credinței noastre Providență”.

Sursa: *e-communio.ro*

Viața de familie și munca fac parte din planul lui Dumnezeu

După cateheza precedentei audiențe generale, dedicată sărbătorii în viața de familie, papa Francisc a continuat miercuri seria reflecțiilor despre familie și a scos în evidență chestiunea muncii, spunând că atât viața de familie cât și munca fac parte din planul lui Dumnezeu. Ploile torențiale din cursul dimineții au pus la grea încercare miile de pelerini care au venit din lumea întreagă ca să participe la audiența generală de miercuri, desfășurată nu în Piața Sfântul Petru ci în aula Paul al VI-lea.

Se spune de obicei, a remarcat Sfântul Părinte la cateheză, că munca este necesară pentru întreținerea familiei, creșterea copiilor și asigurarea unei vieți demne pentru cei dragi. De aceea, cel mai frumos lucru care se poate spune despre o persoană serioasă și onestă este să auzi spunându-se că nu trăiește pe spinarea altora și că ”este un om muncitor”. În diferitele sale forme, începând cu treburile casei, munca are grijă și de binele comun. Desigur, un asemenea stil de viață se învață mai întâi de toate în familie: ”familia educă în spiritul muncii prin exemplul părinților, al tatălui și al mamei care lucrează pentru binele familiei și al societății”.

În Evanghelie – a continuat papa Francisc - Sfânta Familie din Nazaret apare ca o familie de muncitori și Isus însuși este numit «fiul lemnarului» (Mt 13,55) sau chiar «lemnarul» (Mc 6,3). Și Sfântul Paul nu va ezita să-i avertizeze pe creștini: «Cine nu vrea să muncească, nici să nu mănânce» (2 Ts 3,10). În fond, aceasta este și o bună rețetă pentru a slăbi: Nu lucrezi? Nu mănânci! Dar

apostolul se referă în mod explicit la falsul spiritualism al unora care, de fapt, trăiesc pe spinarea fraților și surorilor «fără să facă nimic» (2 Ts 3,11).

- «Efortul muncii și viața spiritului, în concepția creștină, nu sunt nicidecum în contrast între ele. Este important să înțelegem acest lucru! Rugăciunea și munca pot și trebuie să stea împreună în armonie, după cum învață Sfântul Benedict. Lipsa muncii dăunează și spiritului, după cum lipsa rugăciunii dăunează și activității practice».

A munci este caracteristic persoanei umane, exprimă demnitatea ei de ființă creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De aceea se spune că munca este sacră. Din acest adevăr decurge o urmare de mare importanță:

- «Gestiunea locurilor de muncă este o mare responsabilitate umană și socială, care nu poate fi lăsată în mâinile câtorva sau descărcată pe seama unei ”piețe” divinizate. A provoca pierderea de locuri de muncă înseamnă a cauza o mare pagubă socială. Mă întristez când văd că nu este de muncă, când văd oameni fără un loc de muncă, care nu găsesc de muncă și că nu au demnitatea de a duce acasă o pâine. Și mă bucur foarte mult când văd guvernanții făcând atâtea eforturi în favoarea muncii, pentru a găsi locuri de muncă și pentru a căuta ca toți să aibă de muncă. Munca este sacră, munca dă demnitate unei familii. Și trebuie să ne rugăm ca să nu lipsească munca într-o familie”.

Prin urmare, a reluat papa Francisc cateheza audienței generale, ”și munca, asemenea sărbătorii, face parte din planul lui Dumnezeu creatorul. În cartea Genezei, tema pământului drept casă-grădina, încredințată grijii și muncii

omului (2,8.15), este anticipată printr-un text foarte mișcător: ”Când Domnul Dumnezeu a făcut pământul și cerul, nu era pe pământ nicio plantă a câmpului și nu răsărise iarbă pe câmpie, pentru că Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și nu era încă niciun om care să lucreze pământul. Un izvor ieșea din pământ și uda toată fața pământului” (2,4b-6a).

- «Nu este romanticism, este revelația lui Dumnezeu, iar noi avem responsabilitatea de a o înțelege și de a o asimila până la capăt. Enciclica *Laudato si'*, care propune o ecologie integrală, cuprinde și următorul mesaj: frumusețea pământului și demnitatea muncii sunt făcute ca să fie unite. Pământul devine frumos când este lucrat de om. Amândouă merg împreună».

”Atunci când munca se desprinde de legământul lui Dumnezeu cu bărbatul și femeia – a spus Sfântul Părinte – când se separă de calitățile lor spirituale, când este luată ostatic de logica profitului singur și disprețuiește afecțiunea vieții, înjosirea sufletului contagiază totul: și aerul, apa, iarba, hrana... Viața civilă se corupe și habitatul se distruge. Consecințele se abat mai ales asupra celor mai săraci și a familiilor mai sărace. Organizarea modernă a muncii arată uneori o tendință periculoasă de a considera familia o piedică, o povară, o pasivitate, pentru productivitatea muncii. Dar să ne întrebăm: care productivitate? Și pentru cine? Așa zisul ”oraș inteligent” este fără îndoială bogat în servicii și în organizare, dar, de exemplu, este ostil față de copii și bătrâni”.

Sursa: <http://ro.radiovaticana.va>

Sommario per gli amici italiani

Roma con quattro Papi. La canonizzazione di Papa Giovanni Paolo II e di Papa Giovanni XXIII (Papa Buono) ha riempito Piazza San Pietro. Insieme con Papa Francesco, con cardinali e vescovi, alla celebrazione, ha assistito anche Papa emerito Benedetto XVI. Questo fatto ha determinato che quella domenica sia chiamata la Domenica dei quattro papi. Prima della celebrazione eucaristica che si è svolta in Piazza San Pietro, Papa Francesco ha desiderato salutare il suo precursore, cioè Papa Benedetto. Doppo la Santa Messa celebrata davanti a tanti pellegrini arrivati da tutti paesi del mondo, Santo Padre Francesco ha salutato di nuovo il suo predecessore. Questi due papi santificati possono essere chiamati i papi del XX-esimo secolo, perchè hanno conosciuto le tragedie di questo secolo e si sono coinvolti.

Pellegrinaggio sull'isola Capri. Tra 13 e 14 giugno un gruppo di 70 persone dalla Parrocchia Roma Nord ha partecipato a un pellegrinaggio sull'isola Capri. Prima di partire, sera alle 22:00, tutti si sono incontrati nella Piazza Flaminia e sono andati nella San Valentino dove hanno partecipato a una sera di preghiera dove i fedeli si sentivano come nella notte di Pasqua. Alle ore 02:00 il pulmann è partito verso Napoli, poi con la nave fino a Capri. Dopo un giorno bellissimo i pellegrini sono tornati a Roma ringraziando al Signore per questo giorno.

Incontro nazionale dei giovani cattolici romeni a Cluj. Tra 22 e 26 giugno a Cluj, in Romania si è sviluppato l'incontro nazionale dei giovani cattolici dalla Romania. Hanno partecipato più di 2000

22 Cruce și Înviere Iulie—August 2015

giovani, 100 sacerdoti e tante persone di vita consacrata. L'evento ha cominciato con la lettura del messaggio di Papa Francesco. Insieme alle autorità religiose sono state presente anche quelle civile, che hanno desiderato incoraggiato i giovani sulla strada della fede. Il vescovo di Cluj, mons. Florentin Crihalmeanu ha salutato tutti i partecipanti, ringraziando a tutti giovani presenti a Cluj per trovare la felicità.

Cuprins

Roma cu patru papi	2
Pelerinaj în insula Capri	6
Întâlnirea Națională a Tinerilor	7
Înființarea Procuraturii BRU	15
Ziua Mondială a Tinerilor	15
Când Isus spune „nu”	16
Cine vrea să schimbe lumea	17
Secretul unei rugăciuni bune	18
„A fi fideli” înseamnă doar a nu trăda fizic?	19
Viața de familie și munca	20
Sommario per gli amici italiani	21

Sant'Ignazio di Loyola. Chi vuole cambiare il mondo deve cominciare con se stesso. Questo è ciò che diceva tante volte sant'Ignazio, festeggiato il 31 luglio. Lodare il Signore è stato il suo un credo per tutta la vita. Lui ha fondato la Società di Gesù, cioè i gesuiti. Le sue reliquie si trovano a Roma, nella Chiesa di Gesù. Chi va in questa chiesa può visitare anche le stanze del santo. Il 31 luglio 2013 Papa Francesco ha celebrato qui la Santa Messa.

Sommario

Roma con quattro papi	2
Pellegrinaggio a Capri	6
Incontro Nazionale dei Giovani	7
Creazione della Procura BRU	15
Incontro Mondiale dei Giovani	15
Quando Gesù dice „no”	16
Chi vuole cambiare il mondo	17
Segreto di una buona preghiera	18
„Essere fedele” significa solo non tradire fisicamente?	19
La vita di famiglia e il lavoro	20
Sommario per gli amici italiani	21

REDAȚIA REDAZIONE REDACȚIA

Director al revistei și redactor

pr. Serafim Vescan Iulian

REDAZIONE REDACȚIA REDAZIONE

Fotografii

Rocco Mario Polla

CONTACT CONTACT CONTACT

Preot Serafim Vescan Iulian

Parohie: Chiesa di san Valentino

Via Germania, nr. 13; 00196 Roma
(RM)

CONTACT CONTACT CONTACT

Casa Canonică: Via Germania, nr. 13; 00196
Roma (RM)

Tel: 3245586937

E-mail: padresefano2001@yahoo.it

Programul Parohiei Flaminia—Roma Nord

*Duminica celebrările se fac la Institutul Surorilor din Via Flaminia
353; 00176 Roma:*

- √ **9:00 - 10:00** - Utrenie sau Acatist
- √ **10:00 - 12:00** - Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- √ **12:00 - 13:00** - Parastase și alte rugăciuni
- √ **Spovedanii** - în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie
- √ **Sfântul Maslu** - în prima duminică din fiecare lună, la orele 12

*În timpul săptămânii, în fiecare zi, se celebrează în Parohia San Valentino -
via Flaminia, nr. 13:*

- √ **8:30 - 9:30** - Spovedanii
- √ **9:30 - 10:20** - Sfânta Liturghie
- √ **Joi, 16:00 - 17:00** - slujba Paraclisului

Alte activități parohiale:

- Conferințe pe teme de actualitate spre folosul credincioșilor
- Cateheză cu tinerii și pregătire pentru Sfânta Împărtășanie solemnă
- Cateheză pentru Sacramentul Botezului și a Căsătoriei
- Pelerinaje religioase pe meleagurile Italiei

Știri din viața parohiei găsiți pe adresa:

www.bru-italia.eu — Roma Nord

